

„Comorile omului sunt cuvântul bun și fapta bună, izvorâte din iubire milostivă”

În Duminica a 30-a după Rusalii, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, a rostit un cuvânt de învățătură în Paraclisul istoric „Sfântul Mare Mucenic Gheorghe” al Reședinței Patriarhale. Părintele Patriarh Daniel a reliefat faptul că Evanghelia citită în cadrul Sfintei Liturghii, despre dregătorul bogat și păzirea poruncilor (Luca 18, 18-27), ne arată în esență că *milostenia este cale spre mântuire*.

Întâistătătorul Bisericii noastre a explicat motivul pentru care Biserica a rânduit ca în această perioadă a Postului Nașterii Domnului să fie citit în biserici pasajul evanghelic ce ne vorbește despre dregătorul bogat. „Pentru ca, în această perioadă a Postului Nașterii Domnului, să învățăm cât de mare este patima lăcomiei de avere, care poate deveni un obstacol în calea mântuirii, și cât de mare este milostenia, care devine cale spre mântuire. Evanghelia a fost rânduită de Biserică tocmai pentru a ne îndemna la milostenie, la ajutorarea săracilor și a celor care se află în nevoi. În esență, *Evanghelia ne spune că nu este suficient să fim evlavioși și cu o viață curată, ci, pe lângă evlavie izvorâtă din credință și pe lângă viață curată în împlinirea poruncilor lui Dumnezeu, omul trebuie să fie și milostiv, să fie asemenea lui Dumnezeu Cel milostiv*

”, a arătat Patriarhul României.

Preafericirea Sa a precizat apoi că dregătorul bogat l-a numit pe Iisus *bun*, și nu *înțelept*, pentru că a voit să exprime prin aceasta că Mântuitorul Iisus Hristos nu este doar un Om care impresionează prin cuvintele Sale, ci El este bun și prin faptele Sale. „Prin faptul că El a ridicat o mulțime de păcătoși din starea lor de păcătoșenie și a îndemnat la pocăință, dar mai ales prin faptul că a vindecat o mulțime de oameni bolnavi, de infirmi, de șchiopi, de orbi, El a arătat bunătatea Sa, iubirea Sa milostivă. În conștiința acestui dregător bogat, Iisus este un învățător bun, nu doar unul înțelept. Această bunătate a lui Iisus se pare că l-a impresionat, l-a atras, l-a fascinat pe acest dregător bogat și l-a determinat să vină la Iisus și să-l adreseze această întrebare, care este cea mai serioasă întrebare a vieții unui om: «*Ce să fac ca să moștenesc viața de veci?*» (Luca 18, 18). Mântuitorul Iisus Hristos a apreciat la acest dregător căutarea sa. Întrebarea pe care el o pune este întrebarea rostului vieții pe pământ. Tânărul din Evanghelia de astăzi simte în sufletul său că bunurile materiale pe care el le deține nu sunt suficiente, nu pot mulțumi întru totul sufletul său care este dornic de viață veșnică și de fericire veșnică (...). El era un om evlavios și moral, era un om credincios și sincer, corect. El a observat că a respectat, a împlinit poruncile Vechiului Testament”.

În continuare, Părintele Patriarh Daniel a subliniat faptul că nu este suficientă doar păzirea poruncilor pentru ca omul să fie fericit și mulțumit, ci foarte importantă este dărnicia sau milostenia arătată față de săraci. „Sfatul pe care i l-a dat Mântuitorul Iisus Hristos dregătorului bogat a fost greu de îndeplinit. L-a pus într-o situație foarte dificilă și, de aceea, el s-a întristat. Nu a înțeles cum împărțirea averilor sale către săraci îi transformă bogățiile sale pământești, materiale, în comori cerești (...). Omul bogat și prea mult atașat de averile sale materiale, limitate și trecătoare nu se poate schimba ușor, decât cu ajutorul harului dumnezeiesc. Convertirea și împlinirea sfatului lui Iisus dat acestui dregător bogat, de a vinde averile sale, de a le împărți săracilor și de a-l urma Lui, nu se puteau realiza deodată, spontan, ci era nevoie de un timp de luptă cu sine însuși. Mântuitorul Iisus Hristos, după ce vede că dregătorul s-a întristat, nu insistă să-l convingă, ci-l lasă în întristarea lui. De ce? Pentru ca el să se lupte singur cu sine însuși și, în mod liber, mai târziu, să ia decizia de a urma sau nu sfatul Mântuitorului. Tradiția bisericească spune că acest dregător bogat, care a plecat întristat de la întâlnirea cu Iisus, a avut nevoie de un an și mai bine de luptă cu el însuși și de rugăciune, până când a reușit să renunțe la averi, să le vândă, să împartă banii săracilor și să-l urmeze lui Hristos”, a evidențiat Preafericirea Sa.

De asemenea, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a precizat faptul că în

Evanghelia Duminicii a 30-a după Rusalii, Mântuitorul Iisus Hristos nu-l îndeamnă pe dregătorul bogat doar să-și vândă averile și să împartă banii săracilor, ci să îi urmeze Lui. „*Cu alte cuvinte, renunți la ceva trecător din lumea aceasta, și primești pe Cineva, pe Hristos Cel veșnic și netrecător*. Tradiția spune că acest tânăr, după ce a vândut averile și a împărțit banii săracilor, a devenit ucenic al lui Iisus, iar mai târziu a ajuns episcop în Asia Mică. Evanghelia se încheie cu această vedere profetică a Mântuitorului Iisus Hristos, că «*cele ce sunt cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu*» (Luca 18, 27), cele ce sunt cu neputință la oameni pot deveni o realitate, când oamenii cer ajutorul lui Dumnezeu.

În concluzie, Evanghelia de astăzi ne îndeamnă la milostenie. O mulțime de oameni bogați, din diferite motive, ca urmare a căutării lor, ca urmare a unor situații dificile din viața lor, adesea și-au schimbat viața, și-au vândut averile și apoi au zidit biserici, au zidit case pentru bolnavi, orfani, bătrâni sau copii și, astfel, au transformat averile lor în comori cerești. Pentru că omul nu ia din lumea aceasta nimic material cu el, dar fiecare om ia cu sine în sufletul său lumina faptelor milostive. Acestea sunt comorile sale: *cuvântul bun și fapta bună*, toate izvorâte din iubire smerită și milostivă”, a spus Preafericirea Sa.